

Húsvét 5. vasárnap 2013.

Bevezetés

A mai evangéliumi szakaszban azt mondja Jézus, hogy „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek Ti is egymást. Arról tudják majd meg, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”- Tudja e rólunk a világ, hogy krisztushívők vagyunk? Szeretettel vagyunk-e mi egymás iránt? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirié litánia

A Szeretet Királya, Jézus Krisztus!
Bocsásd meg szeretetellenes cselekedeteinket. Uram irgalmazz!

A Szeretet Királya, Jézus Krisztus!
Segíts bennünket, hogy ne csak szavakkal, hanem cselekedetekkel szeressük testvéreinket! Krisztus kegyelmezz!

A Szeretet Királya, Jézus Krisztus!
Erősítsd bennünk a szeretet végső győzelmében való hitet! Uram irgalmazz!

Evangélium után

„Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket”.

Annak ellenére, hogy a szeretet ott van valamilyen formában és mértékben minden ember szívében, - mélyen beiródott természeti törvény ez az emberi szívekben – mégsem fölösleges ezt a törvényt újra és újra hangsúlyozni. Ha jól megnézzük az életet, akkor világossá válik előttünk, hogy ez is, azon parancsok, közé tartozik, amelyből minden nap elégtelenre vizsgálunk. Úgyis, mint egyének, mint közösségek, úgyis, mint népek és nemzetek, sőt maga az emberiség is!

A történelem tanúsága szerint, az igazi, mindenkit magához ölelő szeretet igen csekély szerepet játszott a múltban, és még annál is kevesebbet játszik napjainkban az emberiség, de a nemzetek és társadalmak életében is. Magánügynek kezdjük ezt is tekinteni, amely kizárólag a nemek közötti kapcsolatra, a családi életre, s a barátságra szorítkozik, de már nem terjed ki minden egy nyelvet beszélő, egy határon belül élőre.

Mintha napjainkban, vannak országok, s államok, ahol a szeretetnek az ellentettje, a gyűlölet játszaná a főszerepet. Itt az egykori keresztény Európában, de világszerte hazánk ellen, a világsajtó segítségével. De különösen is sorsdöntő helyzetekben. Választási kampányok idején. Amikor a gyűlölet-szítás a főcél az ellenféllel szemben.

De nagyobb távlatokban is! A Földnek kissé távolabbi pontjain, naponként gyilkolnak, kínoznak embereket, az ilyen, vagy olyan tavasznevében. Emberek százainak és ezreinek pusztítják el otthonaikat, s teszik földönfutókká őket. Naponként ártatlanok százai és ezrei szenvednek, s lesznek áldozatai a gyűlölködésnek, az elszabadult pokolnak.

A gazdasági, politikai, társadalmi életben, a hatalom gyakorlásában, alig kap már helyet a szeretet, a szolidaritás, a szociális érzékenység, a kezdetben oly sokat emlegetett szociális háló. Ma már a GDP (zsidipi), s a profit, a nyereség, a nap, mint nap hangoztatott varázsszó. Ennek érdekében a ma embere, sok esetben, a gyűlölet paripáját fogja mérhetetlen meggazdagodási vágyának és önzésének szekere elé!

Ma sajnos ez van! S ezért olyan időszerűek az Úr Jézusnak oly erősen

hangoztatott szavai: Szeressétek egymást! Az általa adott szeretetparancsot azért mondja új parancsnak, mert követőtől azt kívánja, hogy úgy szeressék embertársaikat, amint ő szerette. Ezt hallva, felvetődik a kérdés: Hogyan szeretett Jézus?

Barátilag!

Nem a test és a vér, nem az ösztönös rokonszenv fűzte az emberekhez, hanem a másokat felemelő, segítő és jobbító baráti szeretet! „Nem mondalak benneteket szolgálóknak, hanem barátainak” mondotta egykor Jézus első tanítványainak, és ugyanezt mondja ma élő tanítványainak, követőinek is! Jézust baráti, lelki szeretet fűzi össze tanítványaival és ugyanez, a másokat jobbátévő és fölemelő baráti szeretet kell, hogy összefűzze Jézus mai tanítványait is. Erről a szeretetekről ismeri fel a világ, szabadon idézve Jézus szavait, hogy ti az én tanítványaim vagytok.

De ezt ismeri-e fel bennünk a világ? És nem azt-e, hogy milyen széthúzó nép vagyunk? Az elmúlt napokban láthattam egy erősen összetartó, csodadolgokra képes népet. Játsszótereken, parkokban, sétáló ismeretlenek verődnek egy-egy csoportba, s játszanak, sportolnak és énekelnek. Mi mikor leszünk már ilyen önfeledt, egymással összetartó, s együtt tevékenykedő honfitársak?

Mikor lesz olyan a szeretetünk, amely a krisztuskövetőkhöz illik?

Az Úr Jézus szeretetének tulajdonsága, hogy **mindenkire** kiterjed. Nem erőlteti senkire sem barátságát, de senkit sem zár ki belőle. Az ószövetségi felebaráti szeretet csak a vérszerinti, s egy nemzethez tartozókra terjedt ki. Gyakorlatban a miénk, többre? Kiter-

jed-e valóban a nemzetünkhöz tartozókra is?

Az Úr Jézus szeretete **egyetemes**, és követőiének is ilyennek kell lennie! „Ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, vajon milyen érdemeket van?” – hangzik felénk is Krisztus önvizsgálatra készítő kérdése.

Jézus szeretetének egy újabb sajátossága, hogy **minden áldozatra** kész! Nem számol, nem méricskél, hanem fenntartás nélkül az emberek szolgálatára, üdvözítésére szenteli életét. Ennek legnagyobb jeleként vállalja a kereszthalált. Ez a barátság csúcsa! „Senkinek sincs annál nagyobb szeretete, mintha valaki életét adja barátaiért”

Ilyen, másokért, életüket is odaadó szeretettel kell nekünk is szeretnünk embertestvéreinket.

Ilyennel szerették eleink, védőszentem által alapított fogolykiváltó rend tagjai, hogy másokat a fogságból kiszabadítsanak, önként mentek fogságba, és ilyennel szeretnénk szeretni mi is, a gyűlölet tengerében élő, bennünket körülvevő embertársainkat is.

Azoknak a népeknek fiait és leányait, amely népek feladatuknak tekintik Európa elkereszténytelenítését, s leparancsolják a keresztek a középületek falairól, s a diktatúrák jelvényeinek viselését megengedik, de a keresztény jelvények viselését meg tiltja, illetve szeretni megtiltani.

Mindezek ellenére, mi nem szűnünk meg az evangéliumi kovász szerepét betölteni az Unióban sem, s hirdetni a szeretet civilizációját, és Urunk Jézus Krisztus példáját követve, megkülönböztetés nélkül szeretni Istent és embert egyaránt.

Ámen.

F. F.